Ideo requieſcã ſecure. Qm̃ tu dñe in) vna (ſpe) firmiſ-
ſima q̃ (ſingulariter) in vnũ ⁊ verũ bonũ ſperatur (ꝯſtitu-
iſti me)

Pſalmus quintus in quo de hijs quibꝫ acquiritur hereditas eterne beatitudis.

Verba oris mei p̃cipe domine
et intellige) intelligencia approbacõnis cordis mei af-
fectuꝫ quo ad te clamo. Exaudi orationẽ meam rex
meus) ſpecialẽ curam ⁊ ꝓtectõnẽ (et deus meus) quẽ ſo-
lũ veneror vero cultu religionis utpote creatorẽ meũ.
Et ſi aliquãdo orarim nõ ſũ exauditus/ nõ tñ orare deſi-
ſtam. Quoniã ad te orabo dñe et cũ tenebre pccõꝝ
fugere ceperint exaudies vocẽ meã.
Peracta erroris mei nocte ⁊ diſcedẽtibꝫ tenebris quas
michi pccĩs meis feci. Mane) religioſe deuocõis ob
ſuacõe ꝯtinua (aſtabo tibi) in te ſũmo bono beatitudinẽ
q̃rẽs (et intelligã qm̃ nõ placꝫ tibi iniq̃tas) ſꝫ a ſolo mũ-
do corde ꝯſpiceris. Nõ habitabit) in p̃nti p grãm nec
in futuro p gloriã (in ſocietate tua malignus nec pma-
nebũt iniuſti ante oculos tuos) quia reprobi eicientur
a ꝯſortio ſanctorũ et viſione ſui conditoris. tolletur eñ
impius ne videat gloriã dei.
Odiſti om̃es qui operãtur iniq̃tatẽ) in malicia ſua p-
ſeuerãtes (⁊ pdes om̃es qui loquũtur mendaciũ) pnici
oſũ ⁊ potiſſime mendaciũ in doctrina xp̃iane religiõis.
Virũ ſanguinũ) qui hũano cruore polluitur (et virũ
dolis ⁊ mendacijs) alios ducẽtẽ i errorẽ (abominabit
dominus. ego autẽ in multa miſeĩa tua) ꝯfiſus nõ me-
is meritis. Introibo in domũ) glorie tue/ ſꝫ pus (ado-
rabo te) hic in eccĩa tua ſancta (timore) reuerentiali.

Domine deduc me) ad eterna gaudia q̄ꝛ diuerſis fa=
tigoꝝ anguſtijs. et hoc peto nō ſolū ex ſola miſcdia ſ3 (in
tua iuſticia) q̄ exigit qꝛ ſicͭ dānas impios/ ita remune=
ras iuſtos (ꝓpter inimicos meos) ꝯfundēdos/ q̄ me poſt
ſe trahere conātur (dirige opa mea ut ī ꝯſpectu tuo) ſint
grata et accepta ut ꝑ ea ad celeſtem patriā merear ꝑ=
uenire. ¶ Opus ē ut dirigas vias meas. Quī nō ē in
ore) aduerſarioꝝ meoꝝ (veritas) qꝛ falſa loquūtur de
xp̄o (cor enī eoꝝ vanū eſt) recte ī ore eoꝝ nō ē veritas/
quoꝝ cor vanitas poſſidebat. lingua enī imperio cordis
naturali ordine famulatur. ¶ Fetida ⁊ turpia. Guttur
eoꝝ exalat ut ſepulcra) mortuoꝝ patēcia ad corrūpen
dū alios/ et ſi nō ꝓficiunt (linguis ſuis) mali (doloſe a=
gūt) mēdacijs ⁊ blāda adulacō e alios ſeducētes. ſen=
tiāt te dn̄e iudicē ut timeāt. Fruſtrentur a cogitacō=
nibꝫ ſuis) ut nō poſſint deducē ad effectū qđ male cogi
tant (et ut merētur impietates eoꝝ expelle eos) longe
ab hereditate eterna (qm̄ irritauerīt te dn̄e) peccādo cō=
tra te. ¶ Ecōtra. Letētur) in futuro de habita hēdita
te (omnes q̄ ſperāt) mō (in te) et certe (in eternū exulta=
būt) qꝛ habebūt te (habitatorē) in cordibꝫ ſuis. hec eſt
eterna exultacō beatoꝝ cū tēplū dei ſiet. ¶ O magna in=
effabilis largitas donatoris q̄d ſile ꝓcedi. q̄ vbi co=
gnoſcitur reꝝ dn̄s ipe ꝯcedis. Et gloriabūtur in te)
fonte om̄is boni (q̄ diligūt nomē tuū qm̄ tu) exuberātiſſi
ma largitate (benedices iuſto) Dn̄e) tua bona volūta
te nō iuſticia nr̄a (tanꝙ̄ ſcuto) rotundo qđ ſupra pectus
poſitū ꝓtegit/ et capiti ſupꝰ poſitū coronat. ita nos ſ3. ꝓte
gis ꝯtra mala p̄ntia et ī futuro coronas glīa ſempiterna

¶ Pſalmus ſextus in quo monet peccato=
rē ad penitētiā timore futuri iudicij.